

Beste mensen,

Het coronavirus! De kerkdiensten zijn voorlopig tot 2de paasdag door de bisschop geannuleerd. Het is te gevaarlijk om velen bijeen te brengen in een ruimte. U kent ongetwijfeld ook de aanbevelingen van het RIVM.

De kerkdienst kan via de t.v. gevolgd worden via de LON (zondag 10.00 uur) of via NPO 2 (zondag 10.00 uur). Vanuit de parochie wil ik u dit aanbod doen: ik leg u de Bijbelteksten van de vierde zondag in de vastentijd voor met een kleine overweging, gevolgd door wat voorbeden.

Eerste lezing uit het boek Samuël

In die dagen zei de Heer tot Samuël: ‘Vul een hoorn met olie: ik zend u naar Isai, de Bethlemiet, want een van zijn zonen heb ik voor het koningschap bestemd.’

Toen Samuël daar aankwam, viel zijn blik op Eliab en hij dacht: ‘Die daar voor de Heer staat is ongetwijfeld de gezalfde!’ Maar de Heer zei tot Samuël: ‘Ga niet af op zijn voorkomen of rijzige gestalte; hem wil ik niet. Want God ziet niet zoals de mens ziet; een mens kijkt naar het uiterlijk, maar de Heer naar het hart.’ Zo stelde Isai zeven van zijn zonen aan Samuël voor, maar Samuël zei tot Isai: ‘Geen van hen heeft de Heer uitverkoren.’ Daarop vroeg hij aan Isai: ‘Zijn dat al uw jongens?’ Hij antwoordde: ‘Alleen de jongste ontbreekt; die hoedt de schapen.’

Toen zei Samuël tot Isai: ‘Laat die dan halen, want we gaan niet aan tafel voordat hij hier is.’ Isai liet hem dus halen. De jongen was rossig, had mooie ogen en een prettig voorkomen. Nu zei de Heer: ‘Hem moet ge zalven: hij is het.’

Samuël nam dus de hoorn met olie en zalfde hem te midden van zijn broers. Sedert die dag was de Geest van de Heer vaardig over David.

Beste mensen

In deze tekst uit het eerste boek Samuël lezen we dat God niet ziet zoals een mens ziet.
Hij vraagt Samuël niet naar de uiterlijke gestalte van de jongens te kijken, maar om naar het hart te kijken.
Hart is in het Hebreeuws 'lef',
het woord dat wij doorgaans voor durf gebruiken.
U kent het wel: heb het lef eens. Heb het hart eens.
En Samuël kijkt, en ziet: deze kleine jongen,
hij ziet er niet uit, maar hij heeft 'lef', hij heeft een hart.
En daarmee wordt bedoeld: hij heeft hart voor zijn volk,
voor Gods volk. Zo iemand heeft God nodig.
En we kennen de geschiedenis: David wordt koning,
en zelfs zal uit zijn huis de Messias geboren worden.
Ja, hij had lef.

In het evangelie dat u hierna kunt lezen – een heel lang evangelie – gaat het ook om lef – in de Nederlandse zin van het woord.
Een jonge man zit langs de weg. Hij is blind geboren.
Hij toont lef: hij vraagt om te kunnen zien,
en hij toont lef in het gesprek dat mensen met hem hebben.
Hij pareert de vragen van de Joden op een uitstekende manier.
Tot twee keer toe zegt hij 'of die man een zondaar is, weet ik niet.
wat ik wel weet is, dat ik blind was en nu kan zien'.
Hij houdt het antwoord bij zichzelf.
Hij laat de ander denken wat die wil.
Wat een inzicht!
En misschien gaat het wel om inzicht.
U weet: hij was blind geboren. Had nooit gezien.
Maar hij komt tot zien, komt tot inzicht.
Dat is waar het verhaal om draait: tot inzicht komen,
inzicht hebben in wie Jezus, wie God is voor mensen.

De apostelen – van wie wij toch enig inzicht verwachten – hebben dat niet.
Zij stellen de vraag wie er gezondigd heeft: hij of zijn ouders,
alsof blindheid straf is voor zonde.
Welnu, dat is het nooit, geloof me.
Ziek is niet gezond, zonde is niet goed gehandeld.
Ze lijken op elkaar, maar hebben niets met elkaar van doen.
Dat leert Jezus ons.
Jezus gaat in het gesprek niet mee in de gedachte van schuld.
Hij probeert de mensen open te maken voor het werken van God,
en probeert hen te doen inzien hoe God een mens wegtrekt uit zijn lijden.
Hij laat zien dat God een mens uit de duisternis van de blindheid haalt,
dat de mens mag weten van het licht
en daarom niet langer opgesloten blijft in de duisternis.
Hij is niet langer uitgesloten, maar opgenomen.
Dat Jezus dat doet, dat betekent het dat hij licht wil zijn voor de wereld.
Degene die het licht ziet – zoals de blindgeborene – is ieder

die zich bij Jezus wil aansluiten.
Het wordt pas evangelie – een goede boodschap –
als ik mij van mijn blindheid laat genezen,
als ik niet langer in de duisternis woon,
maar meetrek met Hem die licht voor de wereld is.
Het wordt pas evangelie – een goede boodschap –
als ik de dingen kan zien waar ik voorheen blind voor was,
die ik misschien niet kon, misschien niet wilde zien.
Misschien ben ik wel blind voor het feit,
dat er mensen zijn die mij zien en mij niet uitsluiten.

Beste mensen, laten we met die ogen het evangelie lezen volgens Johannes.

Uit het evangelie volgens Johannes

In die tijd zag Jezus een man die al vanaf zijn geboorte blind was. Zijn leerlingen vroegen Hem: ‘Rabbi, waarom is hij blind geboren? Heeft hij dat te wijten aan zijn eigen zonde of aan die van zijn ouders?’ Jezus antwoordde: ‘Niet aan zijn eigen zonde, en evenmin aan die van zijn ouders. Nee, de daden van God moeten in hem openbaar worden. We moeten de daden van Hem die Mij gezonden heeft, verrichten zolang het dag is; de nacht komt, en dan kan men niet werken. Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht van de wereld.’ Toen hij dit gezegd had spuwde Hij op de grond, maakte wat slijk van zand en speeksel en streek dat op de ogen van de blinde. Daarna zei Hij tegen hem: ‘Vooruit, ga u wassen in het Siloambad.’ De man ging ernaartoe, waste zich en kwam ziende terug.

Zijn buren en degenen die hem voordien vaak hadden gezien - hij was namelijk een bedelaar - zeiden: 'Is dat niet de man die altijd zat te bedelen?' 'Inderdaad', zeiden sommigen. 'Welnee,' zeiden anderen, 'maar hij lijkt er wel op.' Maar hijzelf zei: 'Toch wel, ik ben het.'

Men bracht nu de man die blind geweest was bij de farizeeën. De dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen had geopend, was een sabbat. Daarom stelden ook de farizeeën hem de vraag hoe het kwam dat hij nu kon zien. Hij antwoordde: 'Hij deed wat slijk op mijn ogen, ik heb me gewassen en nu zie ik.' 'Zo iemand komt niet van God,' oordeelden sommige farizeeën, 'want Hij houdt de sabbat niet.' Anderen merkten op: 'Maar hoe zou een zondaar zulke tekenen kunnen verrichten?' Kortom, er was verdeeldheid onder hen.

Ze richtten zich toen opnieuw tot de blinde: 'Wat denk jij ervan? Hij heeft toch je ogen geopend!' 'Het is een profeet', antwoordde hij.

De Joden wilden niet geloven dat de man die nu kon zien ooit blind was geweest, zolang ze zijn ouders er niet bij geroepen hadden en hun de vraag hadden gesteld: 'Is dit wel degelijk die zoon van u die volgens uw zeggen blind geboren is? Hoe komt het dan dat hij nu kan zien?' De ouders antwoordden: 'We weten dat dit onze zoon is en dat hij blind geboren is.'

Maar hoe het komt dat hij nu kan zien, dat weten we niet. En wie zijn ogen geopend heeft, dat weten we evenmin. Dat kunt u beter aan hem vragen: hij is oud genoeg, hij kan zelf zijn woord wel doen.' Zijn ouders spraken zo omdat ze bang waren voor de Joden. Want die hadden ondertussen besloten dat iedereen die Jezus als de Messias erkende, uit de synagoge gebannen zou worden. Dat was de reden waarom zijn ouders zeiden: 'Hij is oud genoeg, vraag het maar aan hem.'

Toen riepen ze de man die blind was geweest voor een tweede verhoor bij zich: 'Wees nu eens eerlijk voor God! We weten dat die man een zondaar is.' Maar hij antwoordde: 'Of Hij een zondaar is, daar weet ik niets van. Wat ik wel weet, is dat ik eerst blind was en nu kan zien.' 'Wat heeft Hij met je gedaan?' vroegen ze. 'Hoe heeft Hij je ogen geopend?'

'Dat heb ik toch al verteld,' antwoordde hij, 'maar u hebt niet geluisterd. Waarom wilt u het nog eens horen? Wilt u soms ook leerlingen van Hem worden?'

Toen werden ze grof en zeiden: 'Jij bent een leerling van Hem, wij zijn leerlingen van Mozes.'

Wij weten dat God heeft gesproken tot Mozes; maar waar Hij vandaan komt, daar weten we niets van.' Hierop gaf de man ten antwoord: 'Maar is dat nu juist niet merkwaardig, dat mensen als u niet weten waar Hij vandaan komt? En Hij heeft mij nog wel de ogen geopend.'

Naar zondaars luistert God niet, dat weet toch iedereen. Maar naar iemand die ontzag voor Hem heeft en zijn wil doet, naar zo iemand luistert Hij. Nog nooit heeft men gehoord dat een mens de ogen heeft geopend van iemand die als blinde geboren was. Als die man niet van God kwam, had Hij dat nooit gekund.'

De farizeeën voeren ze tegen hem uit: 'Wat? Jij die vanaf je geboorte een en al zonde bent, jij wilt ons de les lezen?' En ze gooiden hem eruit.

Jezus hoorde dat ze hem eruit gegooid hadden, en toen Hij hem teruggevonden had, zei Hij: 'Geloof u in de Mensenzoon?' Hij antwoordde: 'Wie is dat, Heer? Dan zal ik in Hem geloven.' Toen zei Jezus: 'U hebt Hem ontmoet: het is degene die met u spreekt.'

'Heer, ik geloof', zei hij, en hij wierp zich voor Hem neer.

voorbeden

Laten we bidden tot God:

dat Hij niet doof is voor wat wij zeggen, niet blind voor wat er in ons is.

Dat er licht mag zijn voor allen die getroffen zijn door het coronavirus,
voor hen ook die hen verplegen en behandelen
dat zij gezamenlijk licht in het leven van mensen zijn,
licht voor allen met wie wij leven.
Laat ons bidden...

Dat er licht mag zijn, licht in onze wereld,
licht in het leven van mensen in verdrukking,
licht voor hen op wie wij ons richten
en met wie wij leven.
Laat ons bidden...

Dat er licht mag zijn, licht in onze ogen,
licht in onze harten,
dat we ruimte scheppen voor God en voor elkaar.
Laat ons bidden ...

Dat er licht mag zijn in onze eigen gemeenschap,
dat wij het licht van God doorgeven aan elkaar,
dat er licht in eeuwigheid mag zijn
voor alle dierbaren aan wie wij denken.
Laat ons bidden...

God van Licht en leven,
richt onze ogen en ons hart steeds meer op U.
Zegen ons met Uw licht,
opdat wij – op onze beurt – licht zijn voor elkaar,
zoals Jezus Messias dat is en blijft,
tot in eeuwigheid.
Amen.